

Nr 492

Av fru Olsson, Elvy, m. fl., angående föräldrautbildningen.

(Lika lydande med motion nr 543 i Andra kammaren)

Det krävs i dag utbildning för allt vi skall syssla med. Men det finns ett undantag, nämligen att ta hand om och fostra sina egna barn, då fordras ingenting av kunskaper och ändå är det den mest ansvarsfulla och svåra uppgift som finns att fostra den nya generationen. Det är nödvändigt att vårdare av barn, föräldrar eller annan vårdare, vet något om barns behov, funktion och utveckling. Om kunskaperna är dåliga, så är det de flesta gånger inte föräldrarnas fel, för möjligheterna att få lära sig något utöver spädbarnsvård är mycket små. Behovet av en allmän föräldraskola är mycket stor, och den skall naturligtvis vara avsedd för både mor och far. I Stockholm finns en viss kursverksamhet, som har utfallit bra.

Alla föräldrar vill väl sina barns bästa, men det är kunskaperna som fattas, kunskaperna att forma och fostra det lilla barnet till en harmonisk människa. Och svårigheterna är stora när föräldrarna själva känner sig osäkra och är oharmoniska.

Det förekommer i dag mycket barnmisshandel, både fysisk och psykisk. I den s. k. aga-paragrafen står det att »föräldrarna skola utöva den uppsikt över barnet som är erforderlig med hänsyn till barnets ålder och andra omständigheter». Det är en mycket vag lagparagraf som i olyckliga fall kan ge utrymme för i varje fall psykisk aga eller »misshandel». Om fysisk barnmisshandel kan läkare berätta, om små patienter med brutna ben, blåmärken och skallskador. Men psykisk misshandel kan vara lika grym och kanske mer ödesdiger än den kroppsliga. Men där finns det varken brutna ben eller synliga blåmärken. Många föräldrar tager i oförstånd mycket liten hänsyn till sina barn. Man ventilerar sina barns problem »inför publik», i småbarnsåldern de små problemen, i skolåldern är det skolproblemen. Hur reagerar barnen inför detta? Ofta med att bli trotsiga och än mer »omöjliga»! I Gustav Jonssons undersökning »222 Stockholmspojkar» visade det sig att inte mindre än en fjärdedel var i behov av psykisk vård och det var endast en femtedel som var helt symtomfri. Det är chockerande siffror. Betänker vi sedan att barndomsupplevelser har en avgörande betydelse för den psykiska statusen, när människor blir vuxna, så förstår vi problemets vidd. Den grundläggande utbildningen kan man tänka sig i obligatoriska skolan och gymnasieskolan. Sedan bör denna undervisning följas upp i för-

äldraskola, t. ex. under graviditetstiden. Föräldrarna bör vara som mest mottagliga för denna undervisning under den tiden. När barnet har kommit och problemen börjar infinna sig, skall föräldrarna kunna få rådgivning vid barnvårdscentralerna, där det då bör finnas psykologisk expertis.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställer vi,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning och förslag om en plan för utbyggnad av föräldrautbildningen och en enhetlig organisation för verksamheten samt förslag om åtgärder från statens sida för att stimulera utbyggnaden i enlighet med de riktlinjer som anges i motionen.

Stockholm den 28 januari 1969

Elvy Olsson (cp)

Maj Pehrsson (cp) Nils-Eric Gustafsson (cp) Johan A. Olsson (cp)
